

at vi skal være lidt varsomme med at give Bankinspektionen for stor en Indflydelse paa Bankernes daglige Ledelse. Hvis vi gør det, vil det komme til at virke, om end maaske ikke just som en Sovepude for Banklederne, saa dog i hvert Fald saaledes, at disse føler Ansvar et noget mindre, jo stærkere Bankinspektionen griber ind.

Naar jeg i denne Forbindelse ogsaa omtalte Forholdet til Andelsbanken, var Grunden den, at Bankinspektøren i Slutningen af Bankens Levetid rettede bestemte Henstillinger til den daværende Ledelse, og der har været Strid om, hvorvidt Bankinspektøren var berettiget til at rette dem paa det nuværende Tidspunkt, og om disse Henstillinger, hvis de var blevet fulgt, kunde siges at være heldige og kunde have ført til det, man har tilsigtet. Det er endnu ikke opklaret, om Bankinspektøren virkelig har optraadt saaledes overfor Andelsbankens sidste Bestyrelse, som den vil hævde. Det var derfor, jeg sagde: Lad os faa det Forhold klaret for Offentligheden, det er det ikke tilstrækkeligt endnu. Jeg henstiller til den højtærede Erhvervsministers Stedfortræder, om han ikke vil give Tilsagn om at ville fremskaffe de Oplysninger, der skal til for at klare Forholdet. Det haaber jeg vil blive gjort.

Den højtærede Finansminister mente ikke, det var Ministerens Pligt at blande sig ind i det, naar Direktøren for Landmandsbanken ikke alene havde afskediget en Del Personale, men ogsaa havde betegnet Grunden til Afskedigelsen paa en maaske mindre heldig Maade. Ministeren havde ikke nogen Forpligtelse til at blande sig deri, da Udtalelsen maatte betragtes som ganske privat fra den paagældende Direktørs Side. Det kan jeg ikke indrømme. Som jeg sagde før, har Regeringen direkte, Lovgivningsmagten til Dels indirekte, ikke saa lidt af et Ansvar for Landmandsbanken, og jeg tror at vide, at denne store Personaleafskedigelse i alt Fald indirekte er begrundet med, at der herfra stilledes Krav om store Besparelser. Jeg vil, som jeg før sagde, ikke blande mig i, om dette er den rigtige Form for Besparelser indenfor Landmandsbanken. Lad gaa, at Ledelsen mener, at den kan afskedige en vis Del af Personalet. Men denne Afskedigelse bør ikke

fra Ledelsens Side ledsages af en Betegnelse af de Funktionærer, der afskediges, som ikke alene gør ondt direkte paa dem, men som uvægerligt medfører, at der for dem ikke er Mulighed for at komme ind andre Steder. Og nu kan man fralægge sig et hvilket som helst Ansvar, en hvilken som helst Pligtfølelse, jeg vil dog tro, at Erhvervsministeren i dette Forhold havde gjort disse Funktionærer en Tjeneste ved at foranledige denne Udtalelse noget modificeret, og jeg vil haabe, at det vil kunne lykkes, inden Forhandlingerne om denne Sag er sluttet.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Mægaard: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Første Næstformand (Carl F. Madsen):
Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Tingets næste Møde afholdes Fredag den 22. Oktober Kl. 1½ med følgende Dagsorden:

1) *Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende:*

Forslag til Lov om Banker.

2) *Spørgsmaal om Fremme af Forespørgsel fra 7de Medlem fra 5te Kreds (Aubeck) til Ministeren for offentlige Arbejder.*

3) *Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Nedsættelse af et Udvalg angaaende Forholdet mellem Staten og Folkekirken.

4) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 348 af 7. August 1922 om Aldersrente.